

mindre, er — det vil jeg for mit personlige Bedkommende sige — en aldeles ligegyldig Ting. Jeg hører naturligvis til de Besparende, det er nu min Natur, det er jeg nu anlagt for, men at regne ud i Dalere eller Hundreder af Dalere, hvad en Hærorrdning maa koste mere eller mindre, det skal jeg ikke være med til. Ligesaa lidt tror jeg paa, at en Hærorrdning kunde revideres imod de Militæres Villie og Mening. Jeg tror, at vi skulde de Militære saa meget, at vi idetmindste maa sætte Pris paa, at vi have deres Tilslutning, thi det er ligesaa nødvendigt, at vi have de Militæres Tilslutning, som det er nødvendigt, at vi have Befolkningens Tilslutning. Jeg stoler trygt paa, at Befolkningens Tilslutning have vi, idet vi vedtage dette Lovforslag. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at udregne, enten det ene eller det andet Parti i Rigsdagen har vundet eller tabt ved det, der her er foregaaet. Jeg vil kun sige, at dersom Enhver vilde blive ved sine Paastande eller Udtalelser i alle de 10 sidste Aar, hvad Dei vilde vi saa komme? Det gjælder dog Ingenting, at et Medlem af Rigsdagen til en given Tid siger det eller det. Det er aldeles forkastelig for en lovgivende Forsamling, om en saadan Udtalelse skulde holdes fast for evigt. Nei, en Rigsdag, som vil Noget, og som vil have Udsigt til at komme hjem, maa tage Tid og Omstændigheder i Betragtning, og jeg ser ikke rettere, end at efter som denne Sag har ligget for i Rigsdagen Aar efter Aar, er der blevet en stærk Villie for, at Hærløven skal revideres, og Uvillien over, at den ikke er revideret, er voxet Aar for Aar. Det vilde være urigtigt, om Rigsdagen skulde samles Aar efter Aar for at foretage den Revision. Jeg mener, at naar vi nu efter 10 Maanedes anstrengt Rigsdagsjamling komme hjem til Befolkningen, og den siger til os, at Rigsdagen har været saa længe, kunne vi dog sige: „Ja, men vi have dog iaar faaet to af de vigtigste Lovforslag, der have foreligget Rigsdagen, reviderede. Jeg skal med fuld Fortrøstning stemme for det foreliggende Forslag; jeg er aldeles overbevist om, at det er ret, at man i Rigsdagen er kommen hinanden saameget imøde, at Hærorrdningen blev revideret, ligesom Flaadeordningen blev det.

H. Chr. Hansen: Jeg skal kun sige, at jeg ikke godt kan forstaa de to sidste ærede Læres Betragtninger, naar de kunne finde det for svarligt at gaa til en saadan finantziel Grændse som den, de nu gaa til. Det er forøvrigt en Grændse, som ikke er ganske klar, idet den af Forskjellige angives til en og af Andre til en anden; i alt Fald forekommer det mig, at der ikke er nogen aldeles tilforladelig Garant for de forskjellige opstillede Grændser. Jeg kan derfor ikke indse, at de Herrer's Standpunkt nu er i Overensstemmelse med det, de hidtil have indtaget.

Strandskov: Det er, saavidt jeg erindrer, første Gang, siden jeg kom herind i Landssthinget, at de Herrer Modstandere kunne rigtig glæde sig over, at det Samme er Tilfældet her som i Folkethinget, at de forskjellige Ansuelser gjøre sig skarpt gjældende, og jeg har derfor havt nogen Betænkelighed ved at tage Ordet, men jeg vil dog lige godt motivere, hvorfor jeg stemmer imod Lovforslaget. Det var den forrige ærede Læser, der gav mig Anledning dertil, idet han lagde saa stor Vægt paa, at vi havde taget Hensyn til de Militære og til Folket. For mig staar det nu saaledes, at denne Revision af Hærløven eller dette Tillæg til Hærløven — hvad man nu skal kalde det — ikke tager det fjerneste Hensyn til Folket eller til de Principer, som have gjort sig gjældende i det andet Thing, der jo i sin Helhed er et folkevalgt Thing, men at det derimod alene tager Hensyn til de Militære. Det kan jo ogsaa gjerne være, at dette er rigtigt; men overfor en saa stor Forsøgelse af Udgifterne, som dette Lovforslag indeholder i Sammenligning med det, vi nu have, saa siger jeg, at vi kunne forhandle i otte Aar til, idet jeg ikke har den Tro, at en ny Hærløve, enten den, vi have, eller den, vi have vedtaget, i fjerneste Maade vil kunne være Danmarks Livs- og Redde i den Forstand, som flere Gange har været gjort gjældende her i dette Thing. Af disse Aarsager vil jeg stemme imod det foreliggende Lovforslag, idet jeg slet ikke er af den Mening, som det ærede Medlem her ved Siden af, nemlig, at det er i Overensstemmelse med Folket. Vi kunne ikke komme hjem og være i Overensstemmelse med vorre Vælgere eller med Folket i Almindelighed; vi kunne komme hjem og være i Overensstemmelse med ganske Militære eller Nogle, der tænke paa at blive Officere; men efter min Overbevisning kunne vi ikke være i Overensstemmelse med Folket, og derfor stemmer jeg imod Lovforslaget.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslaget (se Tillæg C.)

ved et Ravneopraab, som var begjært foretaget af følgende Medlemmer: Hasle, Chr. Nielsen, Jørgensen, N. Rasmussen, Rammeskov, S. C. Hansen, Strandskov, M. Andersen, C. Johannsen, Ploug, Carstensen, Dresing og Lermanssen, som nedenstaaende Riste nærmere udviser,

vedtoges med 38 St. imod 6, medens 2 svarede: „Stemmer ikke“.

Ja:

Critsen, C. A. Hansen, Harald Hansen, Hasle, Hauerstedt, S. Jacobsen, Jørgensen, Suel, Kayser, Larsen, Lyby, Magius, Mathen, Mourier-Petersen,